

Universiteit Gent heeft geen redelijke aanpassingen geweigerd in de vorm van lesopnames voor student met een handicap

Situatie

De indienster van de klacht heeft een autismespectrumstoornis en kampt ook met een psychiatrische problematiek. Zij volgt een masteropleiding aan de Universiteit Gent, waar ze het statuut heeft van student met een functiebeperking. Omdat ze het moeilijk vond om de hoorcolleges van een bepaald vak te volgen, vroeg ze aan de universiteit of ze lesopnames kon krijgen voor dit vak. Ze merkte op dat ze de leerstof niet in zelfstudie kon verwerken, omdat er geen omvattende syllabus bestond bij het betrokken vak. Ze wees er ook op dat ze voor andere vakken al lesopnames had gekregen.

De universiteit weigerde de vraag naar lesopnames, omdat actieve interactie centraal staat in het betrokken vak. Een deel van de punten staat ook op interactie en participatie van studenten tijdens de lessen. De universiteit heeft wel andere aanpassingen gemaakt, waaronder:

- De indienster van de klacht mocht een “*buddy*” (een persoonlijke begeleider) meenemen naar de hoorcolleges van het betrokken vak.
- Het aanspreekpunt functiebeperking van de Universiteit Gent kwam tussen om lesnotities van andere studenten te (doen) bezorgen aan de indienster van de klacht.
- Het groepswork en de punten op participatie tijdens de lessen werden voor de indienster van de klacht vervangen door een individuele taak.

De indienster van de klacht is in de tweede zitting geslaagd voor het vak.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer oordeelt dat de Universiteit Gent niet heeft geweigerd om redelijke aanpassingen te maken voor een persoon met een handicap. De indienster van de klacht heeft namelijk niet aangetoond dat lesopnames de obstakels zouden hebben weggenomen die zij ervaarde in haar participatie aan de lessen. De Universiteit Gent heeft daarentegen aangetoond dat zij met de indienster van de klacht in gesprek is gegaan en haar alternatieve maatregelen heeft aangeboden. De indienster van de klacht heeft deze alternatieve

maatregelen aanvaard en benut. De alternatieve maatregelen zijn ook vruchtbaar gebleken, aangezien de indienster van de klacht is geslaagd voor het vak.

De Geschillenkamer merkt wel op dat de Universiteit Gent geen interne beroepsprocedure had voor gevallen waarin de universiteit een redelijke aanpassing weigert. Dat is een tekortkoming aan de verplichting om op een behoorlijke manier redelijke aanpassingen toe te staan. Tijdens de zitting voor de Geschillenkamer heeft de universiteit echter aangegeven dat het die tekortkoming in de tussentijd heeft rechtgezet, door een beroepsprocedure in te voeren.

De Geschillenkamer oordeelt dat er ook geen sprake is van een indirecte discriminatie, waarbij het beleid over lesopnames studenten met een psychiatrische problematiek zou benadelen in vergelijking met studenten met een fysieke beperking. De indienster van de klacht stelde dat de universiteit pas lesopnames toekent als studenten vier weken afwezig zijn. Ze stelde ook dat de universiteit daarbij vooral aandacht heeft voor studenten met een fysieke beperking en voor studenten die herstellen van een heelkundige ingreep. De Geschillenkamer stelt echter vast dat deze voorstelling van het beleid niet strookt met de realiteit. De Universiteit Gent biedt in alle gevallen de mogelijkheid om geïndividualiseerde maatregelen te bespreken in functie van de specifieke noden van de student met een handicap. Dat blijkt ook uit het feit dat de indienster van de klacht voor andere vakken wel lesopnames heeft gekregen.

De Geschillenkamer oordeelt ten slotte dat er geen sprake is van intimidatie. Het is niet betwist dat de indienster van de klacht een specifieke interactie met de docent van het vak als conflictueus heeft ervaren. Er zijn echter geen objectieve elementen waaruit blijkt dat deze interactie een vijandige of bedreigende leeromgeving heeft gecreëerd voor de indienster van de klacht. De interactie tussen de lesgever en de student is voor een neutrale buitenstaander immers als normaal te omschrijven.

Oordeel

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer:

- dat er geen weigering van redelijke aanpassingen kan worden vastgesteld in de zin van het Gelijkekansendecreet;
- dat er geen indirecte discriminatie op grond van handicap kan worden vastgesteld in de zin van het Gelijkekansendecreet; en
- dat er geen intimidatie kan worden vastgesteld in de zin van het Gelijkekansendecreet.

Samenvatting

Oordeel 2025-27 van 21/11/2025

Zaak 2025-0013

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Sarah Schoentjes 0497 05 62 82 | Dorien Geeroms 02 553 29 35

E-mail: geschillenkamer@vmri.be